

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9717/2023
03.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Дујаковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александра Стаменић Павловић, адвокат из ..., ради издржавања детета, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 334/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 03.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 334/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П2 221/21 од 12.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђеног износа из става 4. изреке пресуде Основног суда у Ваљеву П2 41/21 од 07.05.2021. године, којим је тужени обавезан да на име издржавања мал. ВВ плаћа месечно 22% од своје месечне зараде коју остварује у Основном суду у Ваљеву почев од 12.02.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док обавеза издржавања по закону траје, а до траженог износа да се тужени обавезе да на име доприноса издржавања мал. ВВ плаћа месечно 30% од своје месечне зараде коју остварује у Основном суду у Ваљеву, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова поступка исплати 43.645,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж2 334/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у ставу првом изреке и обавезао туженог да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно још 8% од своје месечне зараде коју остварује у Основном суду у Ваљеву, почев од 12.02.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док обавеза издржавања по закону траје. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке, првостепене пресуде, тако да свака странка сноси своје

трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијени су захтев тужиље и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду, на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према стању списка тужени је пресудом Основног суда у Ваљеу П2 41/21 од 07.05.2021. године, обавезан да доприноси издржавању мал. детета са 22% од зараде коју остварује у Основном суду у ..., почев од подношења тужбе, док је у преосталом делу захтев, преко досуђених 22% до тражених 30%, одбијен, као неоснован. Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 386/21 од 20.07.2021. године, укинута је пресуда Основног суда у Ваљеу П2 41/21 од 07.05.2021. године, у одбијајућем делу става четвртог и у ставу петом изреке, и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, те је у поновном поступку Апелациони суд у Београду побијаном пресудом Гж2 334/22 од 06.12.2022. године, преиначио пресуду Основног суда у Ваљеу П2 221/21 од 12.04.2022. године, како је то напред ближе наведено (обавезао туженог да на име издржавања мал. детета плаћа још 8%).

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужиља и тужени су запослени. У периоду од подношења тужбе до доношења првостепене пресуде тужиља је остварила укупне месечне приходе око 45.000,00 динара на име зараде и повремене закупнине, а тужени око 65.000,00 динара и 3.000,00 динара месечно на име додатног рада. Тужиља станује са мал. ћерком, пунолетном ћерком (која остварује зараду од 60.000,00 динара месечно) и мајком (која остварује пензију од 25.000,00 динара месечно). Месечни трошкови комуналних услуга, телефона и интернета тужиљиног домаћинства износе 18.600,00 динара до 20.600,00 динара, порез на кућу 8.000,00 динара годишње и трошкови грејања 1.000 евра годишње. Тужени станује у кући родитеља и по том основу издваја 5.000,00 динара месечно, нема обавезе издржавања других лица, осим мал. ћерке ВВ. Трошкови школовања мал. ћерке парничних странака ВВ, која је шести разред Основне школе, обухватају уџбенике у износу од 10.000,00 динара, школски прибор 5.-7.000,00 динара, приватне часове физике, математике и немачког језика 5.-6.000,00 динара месечно, ужина 3.-4.000,00 динара месечно, за исхрану породичног домаћинства тужиље потребно је 40.-50.000,00 динара месечно, за одећу и обућу за мал. ВВ 5.000,00 динара месечно, за џепарац 1.600,00 динара месечно, има дерматолошке проблеме, па су јој неопходни прегледи дерматолога и козметички третмани, потребна је и фиксна протеза за зубе, чија је цена 1.000 – 1.500 евра, тако да су укупне потребе мал. ВВ 38.000,00 динара месечно.

Код од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле за повећање обавезе туженог ради издржавања заједничке мал. кћерке странака (ВВ), а преко износа од 22%, како је досуђено правноснажном пресудом тог суда П2 41/21 од 07.05.2021. године, до траженог износа од 30% месечне зараде коју остварује тужени, налазећи да је досуђени износ од 22% у складу са материјалним могућностима туженог и потребама мал. детета, чак и у ситуацији ако ће убудуће тужени становати приватно и плаћати 150 евра месечне закупнине.

Врховни суд је оценио да је правилно побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда и усвојен тужбени захтев, с обзиром да је правилан закључак другостепеног суда да су испуњени услови из члана 154, 160.и 162. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/05), те да утврђено чињенично стање оправдава обавезу туженог да, поред досуђених 22% од зараде на име издржавања плаћа још 8% од зараде, почев од 12.02.2021. године па убудуће.

Наиме, Врховни суд је прихватио становиште другостепеног суда, јер је засновано на правилној примени материјалног права.

Полазећи од утврђених потреба мал. ВВ које износе 38.000,00 динара месечно, имајући у виду њен узраст и у складу са тим њене редовне животне потребе за храном, одећом, образовањем и здравственим услугама, као и економске могућности туженог, правилан је закључак другостепеног суда да је досуђена висина издржавања адекватна потребама мал. детета, да тиме неће бити угрожена егзистенција туженог. Ово из разлога, јер висина издржавања се одређује према потребама детета, као повериоца издржавања, како је прописано чланом 160.став 2. Породичног закона, док могућности родитеља, као дужника издржавања, зависе од његових прихода, могућности за запослењем и стицањем зараде, њихових личних потреба, али и обавеза издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање, како је прописано ставом 3.исте законске одредбе.

У конкретној ситуацији, Врховни суд је закључио да су неосновани наводи ревизије којима се оспорава висина досуђеног издржавања навођењем да је погрешно правно схватање суда у побијаној пресуди о финансијској могућности туженог. Наиме, Врховни суд је имао у виду све животне околности туженог, као што је евентуално плаћање закупнине од 150 евра месечно, ако буде основао посебно породично домаћинство, повремено чињење поклона или повремено учествовање у издржавању мал.детета, нису околности које могу да утичу на смањење обавезе туженог да издржава мал. дете. Наиме, сходно члану 166. став 4. Породичног закона, обавеза издржавања мал. деце је приоритетна, а средства за њихово издржавање може обезбедити и додатним радним ангажовањем, ради стицања зараде. Тужени је радно способан и нема обавезу издржавања других лица, а финансијска помоћ издржавању мал. ВВ од стране осталих сродника није од утицаја на смањење обавеза издржавања родитеља, у конкретном туженог, као оца мал. детета. Све потребе мал. ВВ у обавези су да задовоље родитељи који, сагласно члану 67. Породичног закона, имају дужност да се старају о њој. Досуђени износ, са износом који је за издржавање мал. ВВ, дужна да обезбеди мајка, и по оцени Врховног суда, представља довољна средства за испуњење и задовољење њених потреба.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић